

46.35

KÖNYVTÁRI *híradó*

OROSZTECH
KÖNYV
124

MEGJELENIK HAVONTA

II. évfolyam, 11.szám.

1958.november

AZ ŐSZIRÓZSÁS FORRADALOM EMLÉKÉRE.

1914 júniusának utolsó napjaiban az osztrák-magyar közös minisztertanács elhatározta a háború megüzenését. Ott ült a minisztertanácsban két miniszterelnök: Stürgh osztrák és Tisza István magyar miniszterelnök. - Stürghöt 1916-ban Fritz Adler osztrák szocialista golyója sebzette halálra, míg Tisza Istvánt 1918 októberében négy forradalmár akciója pusztította el.

Fritz Adler tette, -mint Lenin írta,- forradalmi jeladás volt. Tisza István halála már csak pontot tett egy letűnt korszakra.

A népharag adta kézbe a fegyvereket. A népharag, amely 1918 januárjától nagy sztrájkokban, tüntetéseken, katonalázadásokban robbant a monarchia és a császári Németország területén.

Mint egyik hullám a másikat, úgy követték egymást ezek a megmozdulások. A Breszt-Litovszki béketárgyalások idején a békevágó fokozott erővel ébredt föl az emberekben. Hát mégis lehet, -gondolták- hogy befejeződik ez az embertelen mészárlás.

1918 januárjában Ausztriában, Magyarországon és Németországban hatalmas tömegek mozdultak meg az igazságos békéért. Több mint félmillió ember sztrájkolt Magyarországon, majdnem kétfélmillió Németországban. Júniusban a MAVAG-ban tették le a munkások a szerszámokat s ezt országra szóló nyolc napos sztrájk követte. Szegeden, Debrecenben és másutt asszonyok tüntettek kenyérért és zsiréért. Katonák lázadtak fel Pécsen és Rimaszom-

batban a leszerelésért, a szabadságért.

A háborús események meggyorsították a fejleményeket. A marnei csata, a nyugati nagy tankosata, a piavei ütközet az olasz fronton, Törökország, Bulgária kiválása a háborúból, megpecsételte a központi hatalmak sorsát. És október utolsó és november első napjaiban egy hét leforgása alatt három gyűlölt hatalom omlott össze. Hatalmak, melyeknek külső pompája még évszázados erőket sejtetett, melyek azonban belül mint féregtől rágott fa, korhadtak voltak.

Igy esett szét október végén az Osztrák-Magyar Monarchia mely a népek elsősorú börtönévé lépett elő a cárizmus bukása után. Galíciai lengyel parasztok, magyar zsellérek, szerb pásztorok, rutén favágók, cseh bányászok feszítették szét ennek a börtönnek rácsait.

A budapesti lánchidi csata, az Astória előtti tömegtüntetés, frontra induló katonaszázadok visszarendelése a tömeg által, a budapesti térparancsnökság s a telefonközpont elfoglalása egy-egy állomása ennek a forradalomnak.

Október 31-én bánatba fulladt a magyar földesuri, szolgabírói vigasság, november 9-én végetért a porosz-junker tábornoki parádé és november 11-én a hátsó ajtón menekült az osztrák bürokrata tintakukac uralom.

Az október 31-iki magyar forradalom katonái őszirózsát hordtak sapkájukon, Halottak-napjának virága így vált az élet forradalmi díszévé. Ez a forradalom polgári demokratikus forradalom volt. Feladatait valamikor a burzsoázia valósította meg más országokban. De hol voltak már Cromwell maskétásai, hol voltak a burzsoá dinasztiai aranyásó elődei, hol voltak a burzsoázia királyokat bakó kése alá küldő vezérei?! A munkásosztályra várt Magyarország a feladat, hogy megtegye mindazt, amit a burzsoázia már nem mert és nem is tehetett meg.

Nagy feladatok vártak megoldásra. El kellett dönteni az ezeréves pert, melyet Dózsa jobbagyai és unokái folytattak dölyfös földesurakkal, a földért és kenyérért.

Termények uraivá kellett tenni a munkásokat, akik a szemet, vasat, aranyat s a világnak minden drágakincsét izzadták ki fázrasztó robotban s oly keveset kaptak mindebből!

"Magyar-oláh közös bánat" és sok-sok más közös bánat könyveit kellett letörölni megtiport nemzetiségek arcáról.

A sötétség, a szellem és lelki elnyomás országában valóra kellett váltani a kimivelt ember, kimivelt nemzet gondolatát, melyről Kazinczy, Csokonai, Kölcsey s annyi nagy magyar író álmodott.

Ki végezhetette el ezeket a feladatokat? Károlyiék kormánya nem igen. A néptömegek hallgatlan nyomására november 16-án a népköztársaságot még kihirdethették, de árnyékukat, osztálykorlátait nem léphették át. A feladatok megoldása proletárforradalomra várt és elsősorban arra a pártra, amely november 20-án alakult meg Magyarországon, s a jobboldali szociáldemokrácia évtizedes hazugságai után újból bátran hirdette Marxnak, Engelsnek és Leninnek forradalmi gondolatait az osztályharorról, pártról, proletár-

diktaturáról. Ez a párt volt a Kommunisták Magyarországi Pártja.

Az őszirózsás forradalmat, a magyar polgári demokrati - kus forradalmat hosszú időn keresztül nem értékeltük sulya szerint. Talán azért, mert a nagy kérdésekből semmit sem tudott megoldani. Talán azért, mert a vezetők törpék és kishitűek voltak, nem méltó partnerei a tömegek megkapóan és megindítóan nagy mozgalmainak. Igaz, Károlyiban semmi sem volt Kossuth bátor radikalizmusából. Kossuth, gyilkos ellenségek harapófogó szorításában, vállalta a Habsburg-ház detronizálójának szerepét, míg Károlyi Mihály százvezrek buzdításából sem merített erőt ahhoz, hogy a nép méltóságából s ne a király kezéből, fogadja el a hatalmat. Igaz, hogy a vezérekben sem volt semmi Robespierre képességeiből, akinek minden szívőhobbanása együtt vert a tömegek lüktetésével. Jászi Oszkár és Kunfi Zsigmond mikor október 30-áról 31-re virradó éjjel az Astória-szállóban börtöntől és kötélről remegve várták a reggelt, inkább voltak gyáva filiszterek, mint a néppel élő forradalmárok. Ez mind igaz, a forradalmat mégsem mérhetjük le őrajtuk. A forradalmat a dolgozó emberek bátor seregei vívták ki. Kivívták és nem hagyták megállni. De az őszirózsás forradalom nélkül nem lehetett volna Tanácsköztársaság sem. Az első nagy akadályokat a szabadság utjából mégiscsak az októberi polgári demokratikus forradalom háritotta el s ezért nem feledkezhetünk meg róla.

Márciusban és októberben, a nagy természeti átalakulások idején, a föld, a természet, a virág ruhát cserél. De mintha a társadalom sem kívánna elmaradni a természet mögött, március és október a nagy társadalmi átalakulások időszaka is. A magyar társadalom is új gunyát váltott 1918 október végén. Régi ruhája az elnyomottak véréből és könnyeiből mocskolódott össze. S 1919 márciusában pedig vörös ruhát öltött, vörös zászlót vett kezébe és hősei piros véruket áldozták a szabadságért.

SZALAI GYÖRGY

Szakszervezeti bizottságunk mint mindig, a választások alkalmával is a dolgozókkal való jó kapcsolatot tekintette elsődleges feladatának. A bizalmiak egyéni politikai beszélgetést folytattak könyvtárunk minden tagjával, de ügyes-bajos magán ügyeikkel is szívesen és behatóan foglalkoztak. Ezt a munkát természetesen a választások után is tovább folytatják.

Könyvtárunk szerepe a kommunista párt alapításában.

1958 november 20-án ünnepeljük a párt alapításának 40. évfordulóját.

Érdeemes ezuttal felemlíteni azt a különleges szerepet, melyet intézményünk a párt születése idejében betöltött.

Azt már megírták marxista történészeink, hogy a forradalmi munkáspárt eszmei előkészítésében a szociáldemokrata megalkuvásnak hadat üzenő, a háboru ellen forradalmi harcot hirdető Szabó Ervinnek és tanítványainak is része volt. Annak ellenére, hogy maga Szabó Ervin - ki a párt megalapítását már nem érthette meg - elméletileg sok tekintetben tévúton haladt. Hogy ösztönösen helyes irányba vezette hiveit, annak bizonyítéka: tanítványai, Korvin Ottó, Sallai Imre, Révai József, Lengyel József és mások... már ott voltak a kommunista párt bölcsőjénél.

Utaltak már arra is, hogy az 1918 október 31-i polgári demokratikus forradalom után a tőkéssekkel lepaktáló jobboldali szociáldemokrata vezetésnek hátat fordítva a szociáldemokrata párt baloldali ellenzéke, kik közül nem egy lett később igaz kommunista vezető (Landler, Varga Jenő, Hamburger, Bokányi) "Szabó Ervin Kör" néven szervezkedtek 1918 végén.

De mindeddig nem kerültek nyilvánosságra azok az adatok, melyeket könyvtárunk 1953-ban elhunyt kiváló vezetője, Dienes László jegyzett fel a Párttörténeti Intézetben őrzött vissza - emlékezésében.

Dienes elvtárs ebben röviden foglalkozik a polgári demokratikus forradalom első napjaival. Leírja azt a jelenetet, amikor ő Madzsar Józseffel és Babits Mihállyal utcai agitációt folytatott - 1918 november 15. - körül lehetett. A Habsburgok trónfosztását, köztársaságot követelő röpcédulákat terjesztettek, emlékezik arra, hogy Babits az Astória előtt elszavalta Petőfi "Itt a nyíl, mibe löjjem?" című versét (ezt a republikánus költeményt kiplakatirozták - a plakátot most központunk kiállításán kirakjuk.) - A továbbiakban Dienes elvtárs az egyik első kommunista összejövetelről (1918 december elején lehetett) szól és idézi az ott előadó Kun Béla szavait, mely szerint "Kun Béla azokat hívta össze -mondotta- akik különböző árnyalatokat képviselnek ugyan, de akikre a Magyar Kommunista Párt alapításában számíthat. Jól tudja, hogy Szabó Ervin környezetében ilyenek nőttek fel." - Tudjuk, hogy az akkori könyvtárosok közül Dienes László mellett Soltiné Szigeti Gabriella, Fikler Blanka is a kommunisták mellé álltak.

Ezután olyan adatot közöl Dienes elvtárs, mely különleges figyelemre tarthat számot. Ezeket írja:

"A második Központi Vezetőség megalakítása Kunék lefogása után [1919 február 21.] hivatali szobámban történt. Ez megfelelő helyiség volt, mert két kijáráttal rendelkezett. Kun Bélának lefogatása után az ő helyükre léptünk földalatti munkára. Hevesi Gyula, Lukács György, Seidler Ernő elvtársak voltak ott többek között. Hivatali állásomnál fogva és mert jóbarátaim voltak a kormány tagjai között, nyugodtabban exponálhattam magamat, mert úgy éreztem, hogy nagyon messzire kellene menni, hogy hozzam nyuljanak. Seidler Ernő elvtárs, a pénztáros, a Párt vagyónát nálam őrizte. Ha pénzre volt szükség a mozgalom céljaira, telefonon vagy írásban "10 tojást" kért, ami tízezer koronát jelentett."

A kommunista párt az első következetesen forradalmi párt történelmünkben. Elsőnek hirdette meg, hogy a munkásosztály éretté lett és képes az ország vezetésére, ezért lehetséges és végre kell hajtani a bank- és ipari tőke köztulajdonba vételét, a nagybirtok felszámolását, lehet és kell hadat üzeni a nemzetgyilkos háborúnak és kizsákmányolásnak, kivivhatjuk és megvédehetjük függetlenségünket az ország fejlődését guzsbakötő nemzetközi nagytőkétől - egyszóval: a szocializmus már nem jámbor utópisták álmai közé tartozik, ahogyan ezt a munkásmozgalom reformista vezetői hirdették, hanem a feléje vezető utra, mely buktatókkal, kitérőkkel szegélyezett ugyan, de egészen hatalmas iramu felemelkedést hoz - már napjainkban rá lehet és kell lépni.

Mikor az ország e párt alapításának évfordulóját ünnepli, mi kétszeres büszkeséggel emlékezünk könyvtárunknak a párt alapításakor betöltött különleges szerepére.

REMETE LÁSZLÓ

.....

ESEMÉNYNAPTÁR

December 1.	Kafka Margit halálának 40-ik évfordulója.
"	3. József Attila halála napja. (1937)
"	7. A Vörös Ujság megjelenésének 40.-ik évfordulója.
"	9. John Milton születésének 350 éves évfordulója.
"	13. Szentpétery Zsigmond színművész halála. (1858)
"	13. Lotz Károly születése. (1833)
"	22. Puccini születésének 100 éves évfordulója.
"	25. Karl Cipek halálának 20 éves évfordulója.

x x x

Az olvasószolgálati munkaközösség
munkájáról

E lap hasábjain már hirt adtunk arról, hogy a Kerületi Könyvtárak Osztálya mellett különböző szakbizottságok alakultak azzal a céllal, hogy az elméleti és gyakorlati munka egységét eredményesebben biztosítsuk.

Az olvasószolgálati munkaközösség legutóbbi ülésén többek között meghallgattuk Gerendás Istvánné és Sugár Jenőné beszámolóját a könyvtárakban folytatott olvasószolgálati kísérletekről. Ugy döntöttünk, hogy a Könyvtári Hiradóban rendszeresen beszámolunk a kísérletekről. A bizottság feladata az olvasók igényének, az igények kielégítési módjának kutatása, az olvasókkal való egyéni foglalkozás tervszerű formáinak megtalálása. Ebből a szempontból tartjuk Gerendás Istvánné beszámolóját, amelyet alant közlünk, jelentősnek és reméljük, hogy a könyvtárosok minél szélesebb táborát további kísérletezésre ösztönzi.

Minden nap csak egyet

Az 1.sz. kerületi könyvtárban megindult egy kezdeményezés, melyről szeretnék beszámolni. Célunk az igények kutatása és annak vizsgálata, hogy az igényeket milyen mértékben sikerül kielégítenünk. Mindkettő célja az igények fejlesztésére való törekvésünk. Meg kell azonban őszintén mondani, hogy már az indulásnál hiba csuszott munkánkba, mert az adott feladatot kampányszerűen csináltuk és ezért nem ismertük fel eléggé ennek a munkának legfontosabb jellegét, t. i. azt, hogy a kampányszerűen végzett munka ezen a területen nem vezet eredményre. Csak szíves, hosszantartó adatgyűjtés az, ami célunk megközelítéséhez hozzásegít. - Ahhoz, hogy helyes következtetéseket vonjunk le, óriási dokumentanyagra van szükségünk, ezért felhívjuk a kerületi és központi olvasószolgálatok tagjait, támogassák adatgyűjtő munkánkat.

Kísérletünk a következő:

Az olvasóval elbeszélgetünk arról, hogy mit olvas legszívesebben. A kutatást egyelőre csak a szépirodalmi érdeklődés vizsgálatára korlátoztuk. Megkérdezzük az olvasótól, hogy mit olvasna legszívesebben és az adottságokhoz képest megközelítőleg igyekszünk igényét kielégíteni. Ha az olvasó elment, egy könyvkártyán rögzítjük a vele folytatott beszélgetést és a kártyát a tasakjába helyezzük. A másnapi statisztikánál ráírjuk a kártyára az olvasó nemét, születési évét és foglalkozását, azonkívül azok-

nak a szépirodalmi műveknek szerzőjét és címét, amelyeket elvitt. A kártyákat kiemeljük és összegyűjtjük őket. A tasakra pedig teszünk egy jelet, hogy többször ne kérdezzük ugyanazt az olvasót. Jelenleg kb. ötven ilyen kártya van birtokunkban, melyből bemutatunk néhány példát:

- 1) Uj könyveket kér. Szívesen fizetne több tagdíjat, ha több új könyvhöz juthatna.
1910 nő tisztviselő
Elvitte: Füst Milán: Amine emlékezete
Tabéry: Frimont papota
Reményi: Könnyű muzsa.
- 2) Fiatal leány, magyar-lélektan szakos. Mindent elolvas, mégis a lélektani regényt szereti, főként francia és angol írókat. Legjobban eddig még életében az "Elfüjt a szél..." tetszett neki, azért mert a hősnő lelki-világát részletesen tárgyalja a szerző.
1938 nő egy hallg.
Elvitte: Juhász: Összegyűjtött versei
Thackeray: Pendennis története
- 3) Mindig a hangulatától függ, hogy mit szeret olvasni.
1926 nő beolgozó
Elvitte: Pa-Csin: A család
Balzac: Harmincéves asszony
- 4) Legjobban a háborús könyveket szereti és az izgalmasakat
1919 férfi kazánkezelő
Elvitte: Dumas: Fekete tulipán
Komjáthy: Mondák könyve
Gergely: Dózsa György 3 k.
Gárdonyi: Egri csillagok.
- 5) Jelenleg legjobban azok a könyvek érdeklik, amelyek a római korról, Indiával és Japánnal foglalkoznak.
1942 férfi tanuló
Elvitte: Germanus: A félhold fakó fényében
Juhász: Nagy hódítók
Moravia: Római történetek
Kolozsvári: Csillagszemű
Trencsényi-Waldapfel: Mithológia
- 6) Idős néni, kimondottan csak történeti témájú műveket szeret. Mást ne is ajánljunk. Elsősorban németül olvas.
1880 nő háztartásb.
Elvitte: Händel-Mazzetti: Graf Reinhardt
Remarque: Im Westen nichts Neues
Hill: Lincoln

- 7) Szereti a történelmet és a vig dolgokat. Sokat olvasott, nehéz kielégíteni saját bevallása szerint.
 1921 nő gépkocsivezető
 Elvitte: Graves: A vitéz Belizár
 Szép Ernő: Uriemberek
 Kelletmann: Kék szalag
- 8) Maupassant-t és szerelmes könyveket kér, Forró Páltó is szeretett volna.
 1898 nő háztartásb.
 Elvitte: Iványi: A püspök atyafisága
 Maupassant: Rondolli lányok
 Zola: Igazság.
- 9) Mindig humorosat kér.
 1924 férfi présmunkás
 Elvitte: Ambrus: Budapesti mesék
 Móra: Véreim
 Sartre: Főbelövendők klubja
 Érdekes Ujság dekameronja.
- 10) Idősebb, intelligens asszony, a lányának is ő visz könyvet. Meghatározott igénye nincsen, magát az olvasást tartja a legjobb időtöltésnek. Magyar írók közül Mórát szereti legjobban és a paraszt regényeket, de sokkal többet olvas németül, német polgári íróktól, de csak a színvonalasokat szereti.
 1887 nő nyugdíjas
 Elvitte: Kellermann: 9. November
 Franck Leonhardt: Die Bürger

Van sok olyan kártyánk, amelyeken ilyen megjegyzések állnak:

Szereti a történelmi regényeket, könnyü, jó olvasmányos könyvet kér. x

Nyugati írókat szereti olvasni. Valami könnyüt, de azért nivósat stb.stb. x

Mindnyájan nagyon jól tudjuk, hogy jelenlegi munkafeltételeink között, amikor az olvasók már hosszú sorban állnak és várnak a könyv visszavételére, nagyon nehéz személyes beszélgetést folytatni, éppen ezért úgy gondoltuk, hogy napi 1 kártya megírásánál többre nem is törekszünk. Ha ezt következetesen betartjuk, lassabban, de mégis fokozatosabban gyarapítjuk adatgyűjtő kártyáinkat. Ez olyan követelmény, amit - úgy gondoljuk - minden

könyvtáros magáévá tehet és az összesítésnél például nagyon érdekes lehet a különböző kerületek olvasói igénye közötti eltérés és még igen sok szempont, ami csak a gyakorlati munka során tűnik szemünkbe.

Kérjük a Kartársakat, hogy megjegyzéseiket, véleményüket tudassák az olvasószolgálati munkaközösséggel és reméljük, hogy adatgyűjtő munkánkba nagyon sokan fognak bekapcsolódni.

GERENDÁS ISTVÁNÉ

.....

Olvasószolgálati kísérletek

Minden könyvtáros előtt talány, hogy azok az olvasók, akik nem konkrét kívánsággal jönnek cserélni, - mégis milyen ötletnek engedve választják ki könyveiket és mennyire lehet ezeket az "ötleteket" irányítani. Nyilván sok tényező játszik itt közre.

A mi feladatunk, hogy az olvasók konkrét kívánságait és a katalógusból választott könyveket leszámítva az ajánlást és a kirakat vonzó, változatos tartalmát fejlesszük. Ezt a célt szolgálja a mi kísérletezésünk is, melyet szeptemberben kezdtünk el.

Figyeltük, hogy azonos könyveknél az ajánlás vagy a kirakat hatásosabb-e. Eddig 66 könyv utját figyeltük, vagyis 33 művet. Ezekből az egyiket a kirakatba tettük, a másikat az ajánló polcra, kezünk ügyébe.

Érdekes és ellentétes eredmények mutatkoznak. Néhány példa:

		kirakatból	3 nap után,	ajánlásra	4 nap.
Brecht	Háromgarasos	"	3	"	1 "
Castro	Napfényes...	"	3	"	1 "
Élet és Tud.	kalendárium	"	3	"	1 "
Gergely	Rögös ut	"	12	"	1 "
Gorkij	Elbeszélések	"	3	"	1 "
Illés	Eg a Tisza	"	1	"	5 "
Jirasek	Sötétség	"	8	"	1 "
Mikszáth	Néhai bárány	"	1	"	1 "
Molnár	Hullámverés	"	1	"	1 "
Szabó	Nagy temető	"	12	"	3 "
Zola	Igazság	"	6	"	1 "

Ezek a megfigyelések ahhoz is alapul szolgálnak, hogy általában milyen műveket szeretnek, milyen témájú regények népszerűek. Természetesen itt is szerepet játszik egy jó cím, vagy szép borítólap.

Érdekes képet nyújt az is, mi a következetesen mellőzött könyv a kiválasztottak közül. Pl. Msztiszlavszkij: Tavaszi madár..., Szántó: Csőd, Capek: Századvég a Moldván stb.

Nem érezzük elég reálisnak ezt a felmérést, mert a könyvek kiválasztása külső körülményektől függ. A már többször kölcsön-

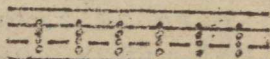
zött művek közül nagyon kevésnek van tiszta kirakatba illő külseje. Ha viszont csupa új könyvvel kísérletezünk, szintén nem kapunk hiteles képet, mert azokat keresik és várják a mi közreműködésünktől függetlenül is.

A jövőben a mi főcélunk, hogy kevésbé ismert, de jó könyveket mozgásba hozzunk és külsejüket is igyekszünk elfogadhatóvá tenni borítólap ráragasztás és egyéb módszerekkel.

Ennek a megfigyelésnek most folyik a második része ismeretterjesztő művekkel. Az a tapasztalatunk, hogy minél kevesebb könyvvel foglalkozunk egyszerre, annál eredményesebb és jobban is figyelemmel tudjuk kísérni. A tapasztalataink és a felsorolt példák nálunk, de valószínűleg minden fiókban az ajánlás fölényét biztynítják, amely szükségessé teszi az alaposabb könyvismertetet és az olvasókra fordított több időt.

Ennek elérése érdekében mi az 5 órás olvasási időt főleg tartalmas előszavak és könyvismertetések elolvasására fogjuk fordítani.

SUGÁR JENŐNÉ

November 11-én, kedden, Szakszervezetünk megbízásából POLGÁR Erzsi látogatást vezetett Dési-Huber István festőművész özvegyének lakására. - Munkánk befejeztével, 6 óra után kopogtattunk be a nagy művész özvegyénél, aki már várt bennünket és igen szívesen fogadott. Körülvezetett a lakáson, amely mennyezetig zsúfolva, Dési-Huber István szebbnél-szebb műveivel. Készségesen válaszolt kérdéseinkre és sok érdekes, előttünk ismeretlen új adattal gazdagított bennünket. Megmutatta a művész vázlatkönyvét, rajzait és hátrahagyott kéziratait és kérésünkre felolvasta Dési-Huber eddig kiadatlan tanulmányát NAGY ISTVÁN festőművészről. Beszélt baráti körükről, REDNÓTI MIKLÓS-ról, DERKOVITS-ról, JÓZSEF ATTILA-ról és előkereste Dési-Huber József Attila verseihez készített illusztrációit. Azt is elmondotta, hogy férje hosszú betegsége idején milyen jelentős szellemi segítséget kapott a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtártól. Jajczay János, könyvtárunk azóta nyugalomba vonult könyvtárosa készségesen és messze menő módon segítette képzőművészeti könyvanyagunkkal a nagybeteg festőművészt. Özvegye ezért ma is hálásan emlékszik rá... Művészi és emberi élménnyel gazdagabban távoztunk. Köszönet érte Dési-Huber Istvánnak.

x x x

A Francia Intézet az impresszionista kiállítás reprodukciós képanyagát könyvtárunknak ajándékozta. Ezuttal is hálásan köszönjük.

Munkáskerületben vagyok könyvtáros

Ifjabb éveimben, mikor még álmaimban sem gondoltam rá, hogy én valaha könyvtáros leszek, ehhez a fogalomhoz, hogy könyvtáros, a következő kép kapcsolódott: elmélyült tudós, aki könyvekkel megrakott polcok között böngészget, olvas. Olvasónak híre-hamva sem volt ebben a felvillanó képben.

Ugylátszik az ifjúkori elképzelések sokkal mélyebb nyomot hagytak bennem, mint azt magam is gondoltam, így, mikor én is már könyvtáros voltam és elfoglaltam első és jelenlegi munkahelyemet az angyalföldi könyvtárban, kicsit talajvesztetten éreztem magam. Mit kezdek az olvasókkal? Féltem a könyvek közül komozdulni és egy kicsit a megnemértett nagyság pózában tetszelegtem. De ez a póz, belső pirulások közben, nagyon gyorsan lefoszlott rólam. Emberekkel kerültem össze, mégpedig nagyon érdekes, minden iránt érdeklődő emberekkel, akiket a polgári sablón és konvenció még nem gyurt közömbös, jellegtelen masszává.

Nem tudom ezeknek az első heteknek az érzéseit, benyomásait máshoz hasonlítani és most is úgy érzem, mintha értelmes, tanulmánygó, néha az élet jelenségeivel szemben meglepő érettséget és bölcseséget eláruló gyermekekkel kerültem volna szembe. Akiknek nekem kell megadni az irányítást és nekem kell felhívni a figyelmüket, arra a sok szépre és csodálatos valamire, amit a könyvek magukba zárnak. Amibe értelmük megkapaszkodhat, a bennük bujkáló sok kérdésre feleletet kaphatnak. Megvan ezekben az olvasókban a gyermek naivitása is. A gyermek nyíltságával és gátlástalanságával mondják el véleményüket az olvasott könyvekről. De az egyszerű, sokszor darabosan összerakott szavak mögül milyen sokszor villan elő az írónak és műnek tökéletes megértése.

Itt értettem meg, hogy a "klasszikusok" miért is lettek klasszikusok, akik sokszor száz év távlatából szólnak minden idők emberéhez. Mert itt tényleg nem a kötelező sznobizmus és az iskolában belénevelt kötelező elismerés mondatja az idős munkással vagy a hat elemi végzett munkásasszonnyal, hogy nagyon tetszett Tolsztoj, Dosztojevskij vagy Balzac és Thakeray.

Érdekes azt is megfigyelni, hogy a mai írók közül is mennyire megérik, hogy ki szól hozzájuk és kinek jön szívből a mondanivalója. Az ilyen könyveket aztán valósággal kézről - kézre adják egymásnak.

Tudatlanságukban is nagyon sok van a gyermek kedvességéből és egyszerűségéből. Sokáig nem fogom elfelejteni azt a kedves, öreg munkást, aki egyszer a 15 éves kislánya helyett jött kölcsönözni. Az ajánlott művek között ott feküdt előtte Toldi estéje is. Ezt ő következetesen félretolta, végül is megkérdeztem tőle, hogy ezt miért nem akarja elvinni? Mire ő zavart mosollyal rámnéz és mondja: "Hát nem való ez még annak a gyermeknek!"

Nem akarok nagy szavakat használni, de azt hiszem, egy

könyvtárosnak nem lehet szebb feladata, mint ilyen környezetben dolgozni, ahol tényleg aktívan résztvehet az ember formálásában és az emberiség kialakításában, különösen most, hogy a népi demokrácia mindenki számára hozzáférhetővé teszi a könyvtárat.

TÓTH DEZSŐNÉ

19.sz. könyvtár .

.....

Családunk ifju POLÓNYI PÉTER PÁL-lal szaporodott.

Jó egészséget kívánunk és gratulálunk !

ssssssssss

Kitüntetett könyvtárosaink sorából sajnálatosan kimaradt
KONDOROSI SANDOR
neve; Szocialista Kulturáért érdemérmét kapott 1955-ben.

Valamint FÓNYI GÉZANÉ, akit a "Kiváló munkáért" jelvénnel
tüntettek ki 1950-ben.

.o.o.o.o.o.o.o.o.

A budapesti szakszervezeti bizottság gazdasági ellenőrzést tartott alapszervünkénél. Számvitelünket rendben találta. Viszont tagságunk tagdíjhátralékát igen sokalták. Mi magunk is érezzük, hogy a kelleténél is engedékenyebbek és türelmesebbek voltunk. Tagdíjhátralékunkat sürgősen törleszteni kell! Végső szükség esetén, - csökönnyös, semmivel sem menthető hátralékosoknál, - a kizárás jogával is élni fogunk. - Kifogásolta a bizottság nyilván- tartásunkat is, a jövőben fokozottabban vigyázunk rá.

x x x

Az A-gyűjtemény feldolgozása ez évben befejezést nyer. 9000 mű kerül át a Különgyűjteményből a központi raktárba, új rendszerű feldolgozással, azaz új raktári jelzettel, új katalógus cédulával és új szakozással. Ezzel a Keleti azaz A-gyűjteményünk teljesen beolvad a raktári állományba. A munkás SZASZ KÁROLY irányításával és vezetésével a Feldolgozó osztály három csoportja végzi.

-:-:-:-:-:-:-

Könyvtári Híradónk novemberi száma néhány nappal később jelent meg a választások miatt.

.....

Néhány ószinte szó - hibáinkról.

"Emetni jöttem Caesart, nem dicsérni!" /Shakespeare:
Julius Caesar./

"A könyvtár belső rendje, a jó könyvtári munka alapja", - sokszor hallottuk és folyton idézzük. De vajon lehet-e rendről beszélni ott, ahol ha kisebb lazaságok is, de megférnek. Sőt, vigan tovább élnek. Ugygondolom nem!

Könyvtárunkban, különösen az utóbbi időben elharapódzott "járványos betegségről" a lazaságról szólok, illetve lazaságokról, amelyekkel munkánk közben lépten-nyomon találkozunk. Tudunk róluk, látjuk súlyos következményeit, csak éppen ellenük nem teszünk semmit. Azaz mégis teszünk valamit: észleljük és mérgeledünk rajtuk, s a hibákat, ha lehet, nagy idővesztés árán valahogyan kijavítjuk.

Nap mint nap tapasztaljuk, hogy ezek a lazaságok mind az olvasók zavartalan kiszolgálását, mind saját belső munkánk folyamatosságát nagymértékben akadályozzák, sok esetben valósággal megbénítják.

Nehezemre esik erről írni, de ugygondolom, ha már a sarkféle próbálkozás ellenére sem sikerült teljesen felszámolni, legalább vessük papírra. - Összeegyeztethető-e a szocialista, a jó könyvtáros magatartásával és végső soron a könyvtárosi etikával, hogy ezt tovább türjük? Állítom, hogy nem!

Lássuk csak sorjában, hogy mik ezek?

Tudjuk, hogy a könyvtárunkban a kölcsönzési határidő egy hónap. A határidő elteltével meg kell hosszabbítani a könyvek kölcsönzési határidejét. Mégis mi könyvtárosok milyen címen tartjuk magunknál határidőn túl a könyveket? Talán azon a címen, hogy könyvtárosok vagyunk? Ez semmiesetre sem lehet jogcím a könyvek visszatartására, ellenkezőleg -- éppen könyvtárosi mivoltunk kötelez a szabályok betartására. Van-e erkölcsi alapunk a szabályok magyarázására és betarttatására, ha mi szegjük meg azokat?

x

Ismertem író, aki egy könyvből -- kettőt írt, olyannal is találkoztam, aki tizből írt egyet. De hogy egyes könyvtárosok csak 30-40 könyvből tudnak dolgozni, azt kétségbe vonom. A vezetőség rendelkezése szerint kevés kivétellel egyszerre 10 könyvnél többet könyvtáros sem kölcsönözhet. A mamut könyvkölcsönzést mielőbb fel kell számolni!

x

Ha más osztályra megyünk, gondosan ügyelünk, hogy senki íróasztala mögé ne kerüljünk, a szekrénybe nem nyulunk órének tudomása, ill. engedélye nélkül. Akadnak könyvtárosok, akik ezen az iratlan szabályon tulteszik magukat, pl. a folyóiratteremben.

x

Sokszor keresünk könyveket, ujságokat a felállítási he-

lyén és nem találjuk, kikölcsönözve sinosenek. Hosszas nyomozás után kiderül, hogy más osztályon van. A raktárba bejáratos könyvtáros nem kölcsönözte ki, csak rövid időre magával vitte, a kölcsönzői ügyelet megkerülésével. Közben az olvasók keresik a könyvet, s a kölcsönző osztály nem tud hollétükről. A könyvben a fehér és piros könyvkártyák azért vannak, hogy a könyv körül történő minden könyvtári műveletet --legfőképpen a kölcsönzést-- velük végezzük el, természetesen a kártyák kiszedésével. A kártyákon jeleznünk kell a kölcsönzést, még akkor is, ha csak negyedórára visszük el a könyvet. Visszaadásakor, a kártyákat a könyvbe azonosnyomban visszahelyezzük. Ugye milyen egyszerű és valahogyan mégsem tudjuk betartani.

x

A folyóirattárlókban betürendben állnak a kurrens folyóiratok és napilapok. Az ügyrend szerint a folyóiratokat az ügyeletes könyvtáros külön kérésre adja ki. Mégse az olvasók, hanem a könyvtárosok vezették be a könyvtárba az önkiszolgálás Közértékben jól bevált rendjét, az általános rend és pontos nyilvántartás rovására.

x

Említettem már, hogy egy-egy könyv vagy ujságkötet márról-holnapra eltűnik a gyűjteményből. Minden nyomozás hiábavalónak bizonyul, egyszer azután a könyv újra előkerül. Talán itt is az önkiszolgálás egyik modernebb formájával állunk szemben? Igen! Mondjuk ki kereken! Csupán kilopásról és visszalopásról van szó. Ez is könyvtárosmunka a javából!

x

Könyvvel dolgozó emberek vagyunk, valljuk be, hogy sokszor a könyvet szabályosan megfogni sem tudjuk. Polcra való leemeléskor valóságos belekapaszkodunk "üstökébe". A helytelen leemelés többszöri ismétlődése után a könyv gerincén a vászon vagy a bőr beszakad, különösen régi könyveknél. Hogyan végezzük hát ezt az elhanyagolt műveletet? A keresett könyv előtt álló könyvet kissé beljebb toljuk. Az így hozzáférhetővé tett könyvet hüvelyk és mutatóujjunk között "derékon" fogva leemeljük.

x

Az ujságraktárban megtépett, agyongázolt kötetekkel találkozunk. Nem egyszer láthattuk már, hogy vannak akik a lábuk feltámasztására, vagy keresés közben létrafok helyett az alsó sorokban elhelyezett ujságkötetekre állnak. Hogy mikori keletűek ezek a rongálódások, azt nehéz felderíteni, de hogy még ma is előfordulnak, az bizonyos. Azt szoktuk az ilyesmire mondani: barbárság! És ezzel el is intéztük!

x

"Mindent az olvasóért" a jelszavunk. Erről csak akkor feledkezünk meg, amikor valamely könyv vagy folyóirat utolsó

példányát is kölcsönvesszük, hogy véletlenül se maradjon -mondjuk 3 példány közül- egy példány sem az olvasó számára. Lelkiismeretünk megnyugtatósára megállapítjuk, hogy a könyvtáros is olvasó, legalább is egy olvasó.

x

Beszélünk könyvvédelemről, de nem egyszer a legelemibb formájáról is megfeledekezünk. Némelykor kézierővel kell a könyveket másik osztályra elszállítanunk. Mennyivel lesz könnyebb cipelni való terhünk, ha a könyvet dühösen odavagdadjuk az asztalhoz? Ezzel se magunknak, se a könyvnek nem használunk, csak ártunk.

x

Nincs csunyább látvány, mint amikor a könyvek a munkasztalon össze-vissza "fejfelé" hevernek. Az ilyen könyvkupacban alkalommal keresni lehetetlenség. Bele kell szédülni a könyvek rendes állásba való visszaforgatásába. Mégis lépten-nyomon találkozunk ezzel a visszataszító jelenséggel, különösen a nyilvános szolgálat helyiségeiben.

x

Nagy könyvtár vagyunk. Nagy épületben szétszórva élünk. Nyilvánvaló, hogyha szobánkat bejelentés nélkül elhagyjuk, az utánunk érdeklődők számára elvesztünk. Szerteszét kell telefonálni, fel kell lármázni értünk az egész épületet, s ha szerencsénk van megtalálnak bennünket. Akár hivatalos, akár magánügyben keresnek bennünket, a mi érdekünk, hogy mielőbb megtaláljanak. Miért esik mégis nehezünkre távozás esetén társainknak bejelenteni azt, hogy hová megyünk. Mennyi felesleges izgalomtól, körtelefonálástól kimélnénk meg környezetünket, csak egyetlen odavetett szóval: pl. a titkárságra!

x

Elkésni rossz érzés. Ezenkívül általa valamiről mindig lemaradunk, valamit elveszítünk vele, sokszor ez a veszteség pótolhatatlan. Az, aki késik, idegesen kezd munkájához. Pár lépéssel lemarad, valósággal kullog az elszalasztott idő után. Szerintem a legtöbb késést el lehet kerülni, csupán a megszokottnál 10-20 perccel előbb kell az ágyat otthagyni, felkelni, ill. a munkába indulni. Ha ehhez sincs elegendő lelki erőnk, vajon mire vagyunk képesek? Ehhez sem különösebb áldozat, sem önfeláldozás nem kell. A pontos munkakezdés a munkavállaló és a munkaadó között kötött szerződésből eredő kötelességünk. Erkölcsi kötelességünk! A szocialista munkamorál ellen vét az, aki elkésik.

x

Építő szándékkal irtam e sorokat. Tudom, ezek a cselekedetek nem annyira előre megfontolt szándékból, mint inkább ké-

nyelemszeretetből, hirtelen gondolatokból, elhamarkodott mozdulatokból erednek. Leszokni róluk nehéz, de az általános rend, könyvtárunk és a könyvtáros jobb hírneve érdekében és az olvasók megelégedésére ezen változtatni kell!

A könyvtári lazaságok teljes felszámolása nélkül nem lehet zökkenőmentes az olvasószolgálat, nem lehet pontos a belső munka sem.

KONDOROSI SÁNDOR

-o-o-o-o-

November 5-én, szerdán a Központi Könyvtár osztályvezetőivel az igazgatóság értekezletet tartott, amelyen megbeszélték a munkafegyelem kérdését. Az értekezlet úgy döntött, hogy az 1957 novemberében hozott határozat a munkafegyelemről ma is érvényben van. Minden pontja kötelező a vezetőkre és beosztottakra egyaránt!

=====

MSZBT hírek

A Magyar Szovjet Barátság Házában a zenetörténeti előadássorozat következő műsora: nov.25.-én este 1/2 7 órakor MOZART est.

X

Nov. 28.-án este 7 órakor MAJAKOVSKIJ est. Előadó Horváth Ferenc előadóművész. - Jegyek Fölgár Erzsinnél igényelhetők.

X

Minden szombaton és vasárnap este 7 órakor orosznyelvű filmbemutató.

X

ZENEESTÉK rendezéséhez lemezsorozatok, összekötőszöveggel rendelhetők a Magyar Könyv Kereskedelmi Vállalatnál. Bp.VII.Gorkij fasor 45.sz.

X

1959 január 1.-től minden Kerületi Könyvtár részére megrendelte a Központ az MSZBT kiadásában megjelenő SZOVJET HIRADÓ c. képes folyóiratot.

X

Munkatársunk, Kepes Ágnes ifjúsági könyvtáros megérkezett ötheti tanulmányutjáról, a Szovjetunióból.

X

Több mint 220 fénykép Budapest fejlődéséről

Választási kiállításunk tervezésekor az a cél állt előttünk, hogy az agitációs munkába könyvtáros módon kapcsolódjunk be. Mai életünkről és terveinkről ne általában adjunk képet, hanem fővárosunk, a hálózatban a megfelelő kerület fejlődését mutassuk be.

A feladat először egyszerűnek látszott, a munka folyamán azonban kiderült, hogy nem is olyan könnyen elérhető a kitűzött cél. Az MPT fényképszolgálatára anyagának csak egy kis részét állította össze kerületenként, a többi sokezer kép szinte feltárhatatlan. A kerületi tanácsok a hálózati könyvtárak útján megadták a legújabb létesítmények névsorát s ezekről nagyrészt magunknak kellett képeket készíteni.

Nem tervezhettünk művészfényképeket - hiszen csak dokumentálni akartunk - de még így is idő és türelem kellett a munkához! Lehetőleg süssön a nap az épületre, járókelők vagy járművek legyenek az utcán, az iskolából, óvodából gyerekek jöjjenek, az építkezésen dolgozzanak, a piacon vásároljanak, a könyvtárban olvasók legyenek stb. stb. Nem is sikerült a többhetes munkánál minderre tekintettel lennünk, de a kiállítás a tervezett határidőre elkészült.

Köszönetet mondunk a technikai kivitelben résztvevő minden munkatársnak. Máté István a tablók lemezeit készítette el, Sárdy Károly kitűnő ízléssel helyezte el a képeket és rajzolta meg a tablókat és a feliratokat, Marót István, a fotóműhely egyetlen beosztott dolgozója közel 200 felvételt csinált és több mint 650 képet nagyított, Czövekné, Szarka Éva, Simonné, Komondy Mária, Szőke Anna, Szalay, Szépvölgyi, Pápay, Lócsey és Svientek csinálták a vágást és kasírozást a kötészetben.

Képeink - különösen összességükben - jó képet adnak Budapestről a szocialista fejlődés útján. Lakótelepek, új iskolák, mozik, színházak, sportpályák épülnek városzzerte, valóban soha sem ismert mértékben. Kövezik a külterületek utcáit, fejlődik a közlekedési hálózat, csatornázás, vízmű. Szeretjük mindnyájan ezt a várost s a kiállítás megtekintésekor úgy érezzük, hogy most valóban minden ujonnan felhuzott fallal, korszerűsített gyárral, kibővített iskolával mi is gazdagabbak leszünk.

A képek a választások után, értékes anyagát adják majd a Budapest Gyűjteménynek.

- r -

SÁROSI ISTVÁNNÉ, könyvtárunk egyik legrégebbi dolgozója teljesítette elsőnek november 7-re tett felajánlását. A többi felajánlás, amelyek mind könyvtárunk jobb munkáját segítik előre, - részben folyamatban vannak, részben technikai okokból későbbre halasztódtak. (Ifjúsági katalógus stb.) Jórészt teljesítette felajánlását a Tájékoztató osztály is. Befejezte felajánlását a Feldolgozó osztály rendelő csoportja is.

Válasz F.I.-nének

Hiradónk októberi számában, a fenti aláírással eleven, jó stílusban írt cikk jelent meg "Könyvtáros a népiesekről" címmel.

A cím ellenére a cikkíró nem az országszerte folyó vitához szól hozzá, hanem gyakorló könyvtárosi példákkal alátámasztott, önmagával ellentmondó igen furcsa következtetésekre jut.

Megállapítja, hogy fiatal korában a Puszták népe olvasmányai közül talán a legmeggrázóbb hatást tette rá. Majd ironikusra fordítja a hangot s elmondja, hogy kerületi könyvtárának polcain örömmel fedezett fel egy féltucat Puszták népét s lelkesen ajánlgatni kezdte az olvasóknak; legyen részük élményben a derék magyaroknak.

Egykedvűen hozzák vissza a remekművet, -írja- s a vélemény csak annyi: elég jó volt.

Fáj a csalódás, - mondja F.I.-né de most már ő is rájött, hogy "a nagy mű a mai olvasó számára elvesztette aktualitását, elzúgott mellette az idő" nem egyéb, mint egyike a sok ismeretterjesztő műnek.

Csak annyit engedjen meg a cikkíró, hogy következtetéseit logikusan tovább vigyük. Zola *Germinal*-ját unottan teszi le a mai bányász, aki géppel dolgozik, új házat épít, motoron jár, Dickens *Twist Olivérjét* néhány lap után félredobja a gyerek, aki meleg családi otthonban lakik, iskolájában nincs testi fenytés, Gorkij anyja nem kell a munkásnőnek, aki három vagy négy családtag tisztességes fizetését oszthatja be s nem fenyegeti a munkanélküliség réme, Móricz Uri muri-ja értelmetlen a fiataloknak, mert nem értik, mi az, hogy nagybirtok, intéző, zsellér, napszámos stb.

"A magyar és a világirodalom nagy művei mellett elzúgott az idő, elvesztették aktualitásukat a mai olvasó számára". Ha ez lenne a meggyőződésünk igazán csak néhány százezer olvasó izlésének lenézésével, vállveregető elnézéssel láthatjuk el könyvtárosi munkánkat. Azt hisszük, az irodalmi aktualitásnak ilyen értelmezése nem éppen magasröptű irodalmi szempont. A szemlélő zárja magát az olvasótól távolálló elefántcsonttoronyba s nem az író, aki olyan remekműveket alkotott, mint a Puszták népe.

Illyés Gyulával másképpen kellene vitatkoznia F.I.-nének, s az "elfekvő", - ha a Puszták népe tényleg közéjük tartozik akkor is, - művek propagálásához is elmélyültebb irodalomszeretetre van szükség.

.....

Kerületi Könyvtáraink is derekas munkát végeztek a választások alkalmából. Tevékenységükről részletesen beszámolunk a K.H. legközelebbi számában.

x x x

A gyermekkönyvtárak és a szerzeményezés

A száraz statisztikai adatok mögött legtöbbször izgalmas valóság van. A beszélő számok mazzák alá a tapasztalatokat, segítenek a legsürgősebb feladatok megoldásában.

A gyermekkönyvtárak helyzetének megvizsgálásánál is a bizonyító számadatokat vetjük össze a tapasztalatokkal. A kerületi könyvtárak gyermekkönyvállományának elégtelensége, a könyvbeszerzési keretnek a gyermekek rovására történő aránytalan elosztása a statisztikai adatok felhasználásával világossá válik.

A kerületi könyvtárhálózat olvasóinak 26 százaléka 14 éven aluli gyermek. A gyermekkönyvtárak állománya viszont az összes könyvanyagnak csak 14 százaléka. Még rosszabb az arány, ha az elmúlt félév szerzeményezését vizsgáljuk. A legtöbb könyvtár 1958 első felében a könyvbeszerzési összegnek csak 10-12 százalékát költötte gyermekkönyvekre. Pedig tudnivaló, hogy a gyermekkönyvek forgási sebessége igen magas, az anyag hamarabb rongálódik, pótolnunk kell. És túl azon, hogy ismereteket kívánunk nyújtani a gyermekeknek, szeretnénk megtanítani őket a könyvek megbecsülésére, óvására, tisztántartására. De hogyan fogjuk ezt elérni rongyos, piszkos könyvek kölcsönzésével?

Változtatnunk kell és részben már változtattunk is az eddigi szerzeményezési gyakorlaton. Rendelet ugyan nem szabályozza a könyvbeszerzési összeg arányos elosztását, mégis a könyvtárvezetők erkölcsi kötelessége, hogy a könyvellátáson keresztül is segítsék a gyermekek nevelését. Tervszerűbbé kell tenniük a könyvállomány fejlesztését. Nemcsak az újonnan megjelent könyvekből szükséges vásárolniuk, hanem pótolniuk kell a klasszikus értékű, de már elrongálódott könyveket is. A szerzeményezési tanácsadás munkájába pedig fokozottabb mértékben vonják be a gyakorlattal és igen sok hasznos tapasztalattal rendelkező gyermekkönyvtári dolgozókat is.

A készülő központi katalógus lapjai - melyeken a vásárolt könyvek példányszámát is feltüntetik - ezen a téren ma már bizonyos fejlődésről tanuskodnak. Lassan javítják a gyermekkönyvek arányát s talán az 1958-as felmérés már eredményeket is mutat.

A gyermekkönyvtárak állományának fejlesztése, tehát a gyermekolvasók igényeinek kielégítése erősen összefügg a gyermekolvasók létszámműllánzásával is. Reméljük, a könyvtárvezetők egyik fontos és sürgős feladatnak tekintik ennek a kérdésnek gondos vizsgálatát.

BIKÁCSI LÁSZLÓNÉ

=====

A Szörény utcai 3.sz. könyvtárunkban november 12-én jól sikerült ankétot rendeztek. Az Örnagy és Százados uti iskola 90 növendéke és 20 pedagógusa találkozott Gergely Mária írónő-

vel, aki márciusban megjelenő új ifjúsági könyvét, a "Mi lányunk"-at ismertette. A Kis Zsófi története végig kíséri a világháborút, az őszirózsás forradalmat és a Tanácsköztársaságot. A beszámoló élénk érdeklődést keltett és utána nagy vita kerekedett, amelyben sok gyerek és felnőtt is résztvett. Az olvasók és írók találkozása igen jól sikerült.

x x x

Választási gyűlések

November 3-án a Magyar Könyvtárosok Szabó Ervin Köre rendezésében tartott gyűlésen könyvtárunk igazgatója RÉVÉSZ FERENC mondott beszédet. - Vezérgondolata az volt, hogy a szocializmus sokat támadott eszméje ma aktuálisabb és élőbb, mint valaha.

November 4-én a helyi MSZMP szervezet rendezésében KÖBÖL JÓZSEF építésügyi miniszterhelyettes szolt a könyvtár dolgozóihoz. Magas tudományos színvonalon megtartott beszédének meggyőző és érdekes érvelésének nagy sikere volt az egybegyűltek között. Munkás szolt értelmiségiekhez és az értelmiségiek feszült figyelemmel hallgatták a munkásosztály képviselőjének okos, lelkesedéstől fűtött, őszinte, komoly szavait.

Az utóbbi találkozó azt bizonyítja, hogy hasonlóak máskor, a választási időn túl is hasznosak és örömmel vártak lennének.

-:-:-:-:-

Már október elején megjelent az ez év végére tervezett, 20 ives Újabb külföldi szerzemények 1957. évi jegyzéke; 2062 tudományos és ismeretterjesztő művet tartalmaz. 42 oldalas név és szakmutató segíti a jegyzékben való könnyebb tájékozódást. November elején jelent meg az ez évi Újabb külföldi szerzemények 3.számú jegyzéke, 546 művel, gondos név és szakmutató egészíti ki. Mind a két jegyzéket a Feldolgozó osztály katalógizáló csoportja állította össze GORDON ERZSÉBET vezetésével.

x x x

A szerkesztésért és kiadásért az intézetvezető felel.

Budapest, Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár sokszorosítása.
Szerkeszti és kiadja a Tájékoztató és Kulturális osztály.

